

mindre Bemidlede paa Grund af, at de ikke selv ere vante til at føle Livets Savn saa haardt som de mindre Bemidlede. Dette indrømmer jeg, men den Maade, hvorpaa Flertallet har taget denne Sag, de Grunde, som ere blevne fremførte for, at en Forandring er ønskelig, og den Umødtagelighed, som det har havt overfor Mindretallet, varsler efter min Opfattelse ingenlunde godt for den broderlige Enighed og Kjærlighed, som skulde fremvære i Kommunen ved en Valglov som den, dette Lovforslag gaar ud paa at give. Mit Duff og mit Haab har været, at Udvalget kunde enes om Noget, som ikke gif Alet saa vidt som dette, men dog gjorde et Skridt fremad. Af denne Grund stemte jeg for Sagens Overgang til 2den Behandling, og da jeg endnu ikke har opgivet Haabet om, at vi til 3die Behandling kunne faa Forslaget noget modereret, vil jeg ogsaa gjerne stemme for Overgangen til 3die Behandling, hvorimod jeg ikke vil kunne stemme for Forslaget, naar det uforandret foreligger til endelig Bestaaelse. Jeg har, som sagt, ikke endnu opgivet Haabet om et heldigt Udfald, og jeg tror, at der var Mange foruden mig, der med Forsigtelse — idetmindste gjorde jeg det med Forsigtelse — stemte for Sagens Overgang til 2den Behandling og Nedsættelsen af et Udvalg i det Haab, at dette skulde lede til et praktisk Resultat. Dette er jo imidlertid en Umulighed, thi vi have jo hørt Regjeringens Mening, og hvilken Opfattelse ærede Medlemmer nu end kunne have om den anden Del af Lovgivningsmagten, saa har jeg dog ikke meget Haab om, at den vil gaa ind paa dette Lovforslag i dets væsentligste Bestemmelser. I saa Henseende er jeg ogsaa enig med mine ærede Kollega for Viborg Amts 4de Valgkreds (Kjær), naar han under en anden Sags Behandling — jeg tror, det var under Forhandlingen af Stutterisagen — sagde, at det ikke kunde nytte at kæmpe for Noget, som ikke kunde faas, og at man hellere skulde tage det, man kunde faa. Jeg tror derfor heller ikke, at det var værd at bringe denne Sag frem, naar man ikke kunde haabe eller vente, at den engang vilde bringe et praktisk Udbytte. Jeg skulde gjerne vække Haand til en noget foran-

dret Bestemmelse med Hensyn til disse Myndigheders Sammensætning — og jeg tænker da nærmest paa Amtsraadet — thi jeg mener, at det kunde være ret godt, om der blev foretaget nogen Forandring i den Henseende, men at gaa saa vidt, som det foreliggende Lovforslag gjør, det vil jeg for min Person ikke kunne gaa ind paa. Da det nu har vist sig, at det hidtil ikke har været muligt at faa Forslaget modereret, har jeg kun det Haab tilbage, at det vil kunne ske inden 3die Behandling, og dette er Grunden, hvorfor jeg skal lade det gaa til 3die Behandling, forsaavidt det staar til mig. Naar der her gjenstagne Gange er draget en Sammenligning mellem den Valgbasis, paa hvilken vi sidde her, og den Valgbasis, paa hvilken Amtsraadet og Sogneraadet vælges, saa er det allerede oftere af flere ærede Medlemmer udtalt her, at man vel maa huffe paa, at den lovgivende Magt er mere end Folkethinget alene. Ja, dersom Folkethinget alene var den lovgivende Magt, saa vilde Sammenligningen passe fuldstændigt, men dette er jo ikke Tilfældet. Den bestaar jo nemlig af to Dele, hvoraf den ene Del igjen bestaar af to Dele, og den bestaar altsaa egentlig af 3 Dele. Denne Sammenligning kan saaledes ikke bruges, men halter tværtimod overmaade meget. Man kan jo fra en vis Side, naar der er Tale om Noget, der vedkommer borgerlige Forhold, ikke godt undlade at komme tilbage til en svunden Tid, da vi havde Forfatningsforhandlingen for, men jeg skal sige, at de Beslydninger, som i den Anledning ere fremkomne, ingenlunde ere berettigede. Man gaar idelig ud fra, at vi havde det, som var borte, men vi havde ikke Grundloven af 5te Juni 1849 dengang; vi havde kun et Stykke deraf tilbage, men vi fik den tilbage med en meget lille Forandring, saa lille, at jeg tror, at der var Mange i Nationen, der frygtede for, at den vilde være bleven meget større.

Dan: De faa Ord, som jeg nu skal tillade mig at udtale, ville maasse møde den Indvending, at de burde være fremkomne paa et tidligere Trin og navnlig ved første Behandling, men jeg skal dog til min Undskyld-